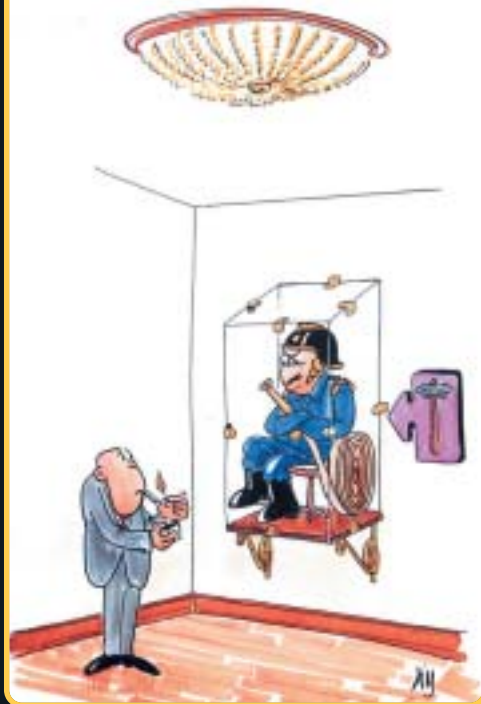

FRANCISCO PERIAGO GIMINEZ, ŠPANIELSKO

● VIERA URBANOVÁ

Chvála bohu, konečne doma

Prezident Rudolf Schuster vo svojom úrade nikdy nezhaháľal. Jeho aktivity sú všestranné, nápady ako spestriť nudou zivajúcu scénu nekonečné. Obdivuhodné sú aj prezidentove snahy prilákať k nám zahraničný kapitál. Napríklad vianočná žiarovková výzdoba prezidentského paláca ala Schuster údajne tak nadchla majiteľa Mac Donald, že ho chcel palác okamžite kúpiť a rozšíriť tak sieť svojich predajní v Bratislave. Výraznejšie zviditeľniť Slovensko sa prezidentovi podarilo pred dvomi rokmi, keď vážne ochorel a skončil v innsbruckej nemocnici. Po operácii ešte v župane tak ponížene ďakoval rakúskym lekárom za záchranu života, až všetci získali dojem, že úroveň lekárskej starostlivosti na Slovensku tromfne aj zombardovaný Afganistan.

Županový prezident na rakúsku verejnosť nepochybne zapôsobil imponantným dojmom. Viacerí museli dostať chuť ho adoptovať. Možno sa prezidentovi po týchto skúsenostiach so slovenskými lekármi (jeho dcéra je výnimkou) čudovať, ak nepočúva ich rady, varovania, odporúčania a robí si čo chce? Behá po tenisovom kurte, šplhá na Gerlach, pije drienkovicu, fotí anakondy, namiesto diéty pojedá čo vidí? Bárs aj podozrivo vyzerajúce huby, či salámy? Najnovšia Schusterova choroba opäť dotvorila obraz o Slovensku. Svet sa dozvedel, že pod Tatrami žijú travičky, ktorým nie je ani prezidentov život milý. A kto by prosím vás chcel sedieť za jedným stolom v Európskej únii, či nedajbož v NATO s borgiovcami v jánošíkovskom prevedení? Ešte by niekomu mohli hodiť do pohára s vodou neznámy jed, nazbieraný na neprebádaných slovenských krížnych cestách pri splne mesiaca. Komm, Rudi, komm! - volal na nášho prezidenta spoza hraníc rakúsky prezident Thomas Klestil. Rudi vyhovel a dal sa vyšetriť vo Viedni. „Utúžil som rakúsko-slovenské vzťahy,“ radostne oznamoval Rudi. (Žeby so sestričkami?) Na vyšetrovanie do rakúskych nemocníc pozval všetkých Slovákov. Zálaha záujemcov, ktorí na druhý deň skoro zdemolovali zdravotné poisťovne sa nakoniec dozvedela, že nemajú nárok. Pozvanie platí iba pre bohatých. (Odporúčanie pred septembrovými voľbami: radšej voľ, ako byť vôľ!)

Dobré medzinárodné kontakty získal náš drahý prezident aj minulý rok na exkurzii v amazónskom pralese, kde vyfajčil fajku mieru s Indiánmi. Na Schustera určite nezabudne ani brazílska vláda. Tá bola tri týždne v bojovej pohotovosti. Prezident, ktorý z horiacej lode skokom do vody vyviazol nepoškodený (aspoň to vtedy tak vyzeralo) ostal verný svojim zvyklostiam aj v južnej Amerike. Potom ako sa aj so svojou ochrankou skoro priotrúvil jedlom, navštívil miestnu nemocnicu. Helikoptérou. Či už brazílska vláda po odchode nášho prezidenta do vlasti dala z vďačnosti slúžiť omšu alebo nie, je jedno. Dôležité je, že na slovenskú hlavu štátu nikdy nezabudne. Tak ako švédsky kráľ Gustav, ktorého Schuster nútil sadiť duby, ako nejakého paholka. Svoje dojmy má i monacký princ Albert, ktorého pri prijímaní do baníckeho cechu tak zmlátili, že si nemohol tri dni sadnúť.

Schuster nepochybne opäť preslávil Slovensko viac ako premiér Dzurinda, ktorého si v americkej CNN pomýlili s premiérom Rumun-

ska. A to prezidentovi do vypršania mandátu ostávajú ešte dva roky! Máme sa teda na čo tešiť. Možno Schuster nadviaže

kontakty s mimozemskými civilizáciami, či objaví Yetiho.

MILAN VAVRO

Pre koho sú kampane výhodné

Celosvetovo slávna a rozprávkovo bohatá firma Philip Morris, vyrábajúca a najmä predávajúca mnoho druhov cigariet a iných tabakových výrobkov, nemá čisté svedomie. Všetky takéto firmy bohatnú z predávania dlhodobých jedov, ktoré spôsobujú ľuďom rakovinu a bolestnú, predčasnú smrť. Preto si chce svedomie opláchnuť. A vynašla na to nádherný spôsob: financuje kampaň proti fajčeniu detí. Takáto kampaň má svoje výhody.

Predovšetkým: cigarety značky Philip Morris nefajčia žiadne deti. Sú to také drahšie cigarety, ktoré si dovoľia kúpiť iba niektorí dospelí (ale firma vyrába aj cigarety mnohých iných značiek, a niektoré druhy sú také lacné, že ich fajčia aj obyčajní ľudia v takých chudobných krajinách, ako je Slovensko). Takže terajší zárobok firmy nie je touto kampaňou ohrozený. A až budú z detí dospelí s vlastnými peniazmi, isto si spomenú na dobrú, láskavú firmu Philip Morris, ktorá sa tak starala o ich zdravie, a minú svoje peniaze na cigarety s jej značkou. Ďalšou výhodou kampane je, že umožňuje aj úbohému nezamestnanému fajčiarovi-notorikovi, aby si zarobil peniaze. Budem chodiť do škôl a škôlok, a budem deťom ukazovať svoje škaredé do hnedá vypálené, tabakom páchnuce prsty; budem predvážať svoj škrabavý, dusivý suchý fajčiarový kašeľ; budú môcť vložiť prsty do prepálených dierok môjho trička; ukážem im fotografie zo spálenísk domov a vyhorených lesov po požiaroch, ktoré vznikli z odhodenej cigarety; predám svoje telo, aby z neho mohol byť exponát pre ukazovanie rakovinou rozožratých pľúc. A firma Philip Morris mi bude za účasť v jej kampani platiť toľko, aby mi vystačilo na moje obľúbené, obyčajné cigarety.

Priberiem si – ako vedľajšiu náplň – aj kampaň nejakej inej firmy (môžem deťom odporúčať, aby namiesto cigariet míňali peniaze na colu alebo iný zaručene škodlivý nápoj). A tak si zarobím na to, aby som mohol fajčiť aj drahé cigarety môjho vytúženého druhu: Philip Morris. Rakovina z nich vraj bolí menej.

-YKKY-